



Miljø- og
Fødevareministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2019-1699
Den 21. februar 2019

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 490 (MOF alm. del) stillet 28. januar efter ønske fra Pia Olsen Dyhr (SF).

Spørgsmål nr. 490

”Under samrådet i Europaudvalget 25/1-19 om regeringens holdning til forslag om kvaliteten af drikkevand (Kom(2017)753) oplyste ministeren, at forurening af vandledninger vil blive fanget af kontrollen ved vandudtag hos forbrugeren. Er ministeren enig i, at det kræver, at kontrollen hos forbrugeren omfatter kemikalierne i den forurening, som vandforsyningen gennemløber? Vil ministeren lægge vægt på, at der i den nye regulering af drikkevandskvaliteten inddrages spørgsmål om påvirkning af drikkevandskvaliteten fra vandledninger, der er ført igennem forurenede områder?”

Svar

Jeg er enig i, at det er nødvendigt at teste for et kemikalie, for at kunne konstatere det i drikkevandet. En vandforsyning der ønsker at udlægge nye drikkevandsledninger, skal forholde sig til, om der er eksisterende jordforureninger mv., der kan true drikkevandet, og i valg af rørmateriale sikre sig, at forurenende stoffer ikke kan diffundere igennem ledningsmaterialet. Derudover skal forsyningen måle efter konkrete stoffer via kontrol af drikkevandet, hvis der er mistanke om risiko for indtrængende stoffer i vandledningerne, for at få overblik over eventuelle forureningskilder. Det er kommunen, der er tilsynsmyndighed med vandforsyningerne, og kommunen skal godkende vandforsyningens kontrolprogram.

Der pågår p.t. en revision af drikkevandsdirektivet i EU. Direktivet er stadig under forhandling, men det er mit indtryk, at der kommer bestemmelser, som vil medvirke til at øge sikkerheden for drikkevandet i Europa, bl.a. som følge af større fokus på risikovurdering.

Som beskrevet i Miljøstyrelsens notat oversendt til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg i 2003 er der primært tale om problemer med benzin- og olieholdige produkter ofte på forbrugers egen grund.

Miljøstyrelsen har ikke siden redegørelsen i 2003 indhentet information fra kommunerne om forurening af drikkevand som følge af jordforurening og diffusion gennem drikkevandsledninger.

Miljø- og Fødevareministeriet har været i kontakt med Dansk Vand- og Spildevandsforenings og Danske Vandværker. Det er disse organisationernes opfattelse, at der ikke er sket afgørende nyt i forhold til Miljøstyrelsens notat fra 2003. På den baggrund mener jeg ikke, at der er grundlag for at skærpe kravene i den eksisterende danske regulering i forhold til vandledninger, der føres igennem forurenede jord.

Jakob Ellemann-Jensen

/

Kristian Hovgaard Juul-Larsen